

GELOVEN IN WEST

EMMAÜS

RK PAROCHIE
AMSTERDAM WEST

JAARGANG II NR 3
JULI t/m SEPTEMBER 2024
ZOMER

RK PAROCHIE EMMAÜS

Pastoresteam

pastoor moderator: **pater Luc Sermeus sdb**
020 619 17 66
pastor@devierevangelistenamsterdam.nl

pastoors in solidum:
pater Simon Nongrum sdb
pater Andy Jebarus sdb

Dringende pastorale zaken: 020-6191766
(R.K. parochie De Vier Evangelisten)

Parochiecentrum, tevens postadres

R.K. Parochie Emmaüs
Gibraltarstraat 55, 1055 NK Amsterdam

Telefoon 020 682 49 27
E-mail info@rkamsterdamwest.nl
Website www.rkamsterdamwest.nl
  RKAmersterdamWest

Pastoraal team

Ria van Breukelen, Augustinuskerk
Gerard de Reuver, Augustinuskerk
Jo Snelder, Vincentiuskerk
Ada Lases, Vincentiuskerk
Tessie Gapas, Boomkerk
Hans Hoedemaker, Boomkerk

Kerken

Boomkerk

H. Franciscus van Assisi

Telefoon:
020 682 49 27

Admiraal de Ruijterweg 406, 1055 ND
e-mail: info@rkamsterdamwest.nl
Secretariaat bereikbaar op:
Maandag van 14.00 - 17.00 uur
woensdag van 10.30 - 16.30 uur *(elke even week)*
donderdag van 10.00 - 17.00 uur

Augustinuskerk

Telefoon:
020 618 37 09

Postjesweg 123, 1057 DZ
e-mail: (tijdelijk):
nellyaugustinusrkamsterdamwest@gmail.com
Secretariaat bereikbaar op
maandag t/m vrijdag van 10 - 13 uur
(tijdelijk op wisselende dagen)

Vincentiuskerk

Telefoon:
020 618 27 39

Jacob van Lennepkade 211, 1054 ZP
e-mail: info@rkamsterdamwest.nl

Gezamenlijk Parochiebestuur (in samenwerkingsverband)

Ger Willemse (1e penningmeester,
4 Evangelisten), Marita Kuijper (2e penning-
meester, Emmaüs),
Voorzitter is Luc Sermeus sdb in zijn
hoedanigheid van pastoor-moderator van
het samenwerkingsverband. Marita Kuijper
is vice-voorzitter.

Kerkbijdragen:
rek.nr NL55INGB0004851455
t.n.v. Kerkbijdrage RK Parochie Emmaüs

Bijdrage aan de Caritas:
rek.nr NL36INGB0004908445
t.n.v. P.C.I. Emmaüs

Overige betalingen:
rek.nr NL17INGB0004640097
t.n.v. RK Parochie Emmaüs

*Voor schenkingen en legaten kunt u contact
opnemen met het secretariaat, zie onder
Boomkerk.*

75 jaar
justitie-
pastoraat
pag. 8- 9

Terugblik
bedevaart
Banneux
pag. 17

2e Sessie
Synodale
vergadering
in Rome
pag. 18-19

EMMAÜS
RK PAROCHIE
AMSTERDAM WEST

Geloven in West is een uitgave van de RK Parochie Emmaüs te Amsterdam-West en verschijnt vijf keer per jaar in een oplage van 700 exemplaren.

Redactie

Marie-Louise van Oppenraaij,
Linda Doornhein

Auteursrechten

Overname in andere publicaties is met bronvermelding toegestaan. *Geloven in West* wordt gemaakt in samenwerking met De Zalige Zalm.

Het volgende nummer verschijnt op zondag 6 oktober 2024. S.v.p. kopij aanleveren vóór maandag 9 september 2024 per brief of per e-mail: redactie@rkamsterdamwest.nl Hartelijk dank voor uw bijdrage.

Inhoud

2	Algemene informatie
3	Colofon en inhoudsopgave
4 - 5	<i>Spiritueel gezien</i> : Woord van de pastor Maria Tenhemelopneming
6	MIVA 2024
7	Vredesweek 2024
8-9	75 Jaar Justitiepastoraat Stichting Epafra Boekbesprekingen
10	Een herinnering aan Henk Jongerius
11	Concerten in de Boomkerk Concert in de Vincentiuskerk
12-13	Vieringen op zon- en feestdagen
14	Opbrengst Vastenactie Overige vieringen Spreekuren pastores
15	Terugblik 4 mei herdenking in de Augustinuskerk
16	Column: Ter inspiratie: <i>Aangerakt</i>
17	Terugblik bedevaart Banneux
18 - 19	2e Sessie Synodale vergadering in Rome
20	Column: Schrijfseltjes van zr. Zoë: <i>Valt het u ook op?</i>
21	Column: Van de zijlijn: <i>De taal van Gods vrede</i>
22	Cultuurbericht: tentoonstelling <i>Christendom en slavernij</i>
23	Familieberichten Nelly en Hans Simis 60 jaar getrouwd Leesgroep gaat weer van start in de Vincentiuskerk
24	Gedicht: <i>Volmaakte vrede</i>

Spiritueel gezien

woord van de pastor

door Pater Andy Jebarus

Laten we Jezus in onze boot toelaten!

“Meester, raakt het U niet dat wij vergaan?”

In het evangelie vertelt Marcus dat ‘er een hevige storm opstak en de golven over de boot sloegen zodat hij al vol liep...’ [Mc 4, 35-41] Het zijn herkenbare beelden van de kracht van de natuur die wij vaak via het nieuws krijgen.

Het zijn evengoed beelden van de krachtige stormen die door het leven kunnen trekken. Stormen van ziekte en ellende, van ruzie en tegenslag, van sluiting van de kerken, van ontgoocheling en verdriet, van onzekerheid en angst. Angst die ook in het evangelie tot uiting komt, want de apostelen zijn bang dat de boot zal vergaan en dat ze zullen verdrinken. Ze hebben immers het gevoel dat ze er alleen voor staan, want Jezus ligt in die woeste storm heel rustig te slapen.

Het gevoel om er alleen voor te staan kennen wij soms ook. We hebben wel geluk als het maar ‘soms’ is. Want ontelbaar zijn de mensen die er altijd alleen voor staan. Eenzame mensen, zieke mensen, doodarme mensen, werkloze mensen, stoude mensen, vluchtelingen: zovelen zijn er die er alleen voor staan, zo alleen dat ze vrezen te verdrinken in de vloed van de eenzaamheid. En het gebeurt vóór onze deur.

De apostelen vragen aan Jezus, ‘Meester, raakt het U niet dat wij vergaan?’ Het is een merkwaardige vraag, want als zij vergaan, vergaat Jezus ook. Maar hun vraag is tegelijk de uiting van een ongelooflijk sterke hoop op en vertrouwen in Jezus. Hij kan hen redden, daar zijn ze zeker van. Daar lijken ze echter niet aan te twijfelen, en dat is meteen de kracht van hun geloof: als ze in nood zijn, kunnen ze een beroep doen op Jezus.

‘Meester, raakt het U niet dat wij vergaan?’ is een vraag die wij dikwijls stellen, want meer dan eens hebben we het gevoel dat God ons in de steek laat. ‘God, waarom doet Gij mij dat aan? Waarom laat Gij

dat allemaal gebeuren? Moet ik daarom zoveel kaarsen branden? Moet ik daarom elke week naar de mis komen?’ Het zijn vragen die wij kennen. Maar laten wij wel Jezus toe in de boot van ons leven? Of komt Hij alleen in onze boot als we Hem echt nodig hebben? Als we pech hebben, als we ziek zijn, als we in nood zijn. Vandaar dat Jezus aan ons dezelfde vraag stelt als aan zijn apostelen: ‘Waarom zijt gij bang? Hoe is het mogelijk dat gij nog geen geloof bezit?’

Hoe zit het met ons geloof in God? Wij hebben geen of maar een zwak geloof omdat wij een vrije wil hebben. Gelukkig! God heeft de mens niet geschapen als een slaaf, maar als een vrij wezen dat zijn eigen weg mag gaan. In ons vrije wil, kiezen wij dan voor God boven onze eigen kracht? We weten en we zien dat die weg (vrije mens) niet altijd de beste en de gelukkigste weg is. Nooit waren er zoveel eenzame mensen als vandaag. Nooit waren er zoveel vluchtelingen en thuislozen. Nooit waren er zoveel kerkgebouwen die gesloten zijn dan vandaag. Nooit waren er wereldwijd zoveel ontevreden mensen. Mensen die niets goed vinden, die alles afbreken, die op alles negatief reageren. En nooit was Europa sinds 1945 zo onveilig en zo kort bij een oorlog als vandaag.

*Jezus stilt de storm (1633)
Rembrandt van Rijn*

Laten we Jezus dus écht in onze boot toelaten, want alleen Hij kan ervoor zorgen dat we niet met z'n allen zullen vergaan.

Ik wens u allen een gezegende en een fijne zomervakantie toe!

15 AUGUSTUS – MARIA TENHEMELOPNEMING

Maria Tenhemelopneming

Bron foto:

www.katholiekelsloo.nl/

[Maria Tenhemelopneming]

Maria

Een leven in openheid
een leven in overgave
werd een leven
waarin God Liefde
ten volle Mens kon worden.
In haar leven
raakten hemel en aarde elkaar.
Het was en is Gods droom:
haar en ons
in zijn hemel van liefde opnemen
vandaag
altijd opnieuw
en eens voorgoed....

Mieke Kerckhof

MIVA collecte 2024: Voorkom onnodige baby- en moedersterfte in het afgelegen Zambia

Op **24 en 25 augustus 2024** vindt de MIVA-collecte plaats in de katholieke kerken.

Dit jaar vraagt Stichting MIVA urgente aandacht voor levensreddende geboortezorg in het afgelegen Zambia. Met regelmaat moeten vrouwen hun baby hier langs de kant van de weg ter wereld brengen. Met alle gevolgen van dien. Een ambulance kan onnodige sterfte voorkomen.

Nieuw leven en de dood liggen hier heel dicht bij elkaar

Verloskundige Zelly voelt zich machteloos. Haar kraamkliniek heeft namelijk geen vervoer. Zonder ambulance kan zij in noodsituaties niets doen. Vrouwen kunnen, als ze veel geluk hebben, achterop een ossenkar naar het grote ziekenhuis worden gebracht. Maar meestal zijn ze aan hun lot overgelaten.

Het verschil tussen nieuw leven en de dood ligt hier heel dicht bij elkaar. Tijdens de kerkcollecte in augustus zamelt MIVA daarom geld in voor een ambulance bij de kliniek van Zelly. Zodat geen (nieuwe) levens meer verloren hoeven te gaan.

Kraamkliniek zonder ambulance

De afstanden zijn hier enorm en er zijn alleen zandwegen. In dit gebied heeft hier bijna niemand een auto en men heeft ook geen geld voor ander vervoer. Er zit voor veel zwangere vrouwen dus niks anders op: wanneer zij hun kindje bijna verwachten starten ze lopend aan een lange en onzekere tocht. Zelly maakt heel wat aangrijpende situaties mee. "Laatst kwam een vrouw op het nippertje strompelend bij de kliniek aan. Haar weeën waren al in volle gang. Ik kon de baby net op tijd opvangen." Helaas kent Zelly ook tal van verhalen van vrouwen die onderweg naar de kliniek bevelen waarbij het kindje en soms ook de moeder het niet overleefden.

Bij de kliniek waar Zelly werkt, wachten hoogzwangere vrouwen vaak dagenlang onder een boom. Ze zijn uit voorzorg op tijd vertrokken, om te voorkomen dat ze onderweg bevallen.

NL42 INGB 0000 002950

t.n.v. MIVA te 's Hertogenbosch
Meer informatie: www.miva.nl

VREDESWEEK VAN 14 T/M 22 SEPTEMBER 2024

Vrede is meer dan de afwezigheid van oorlog en hoe dit eruit ziet en tot stand komt, gaat iedereen aan. Daarom organiseert PAX al meer dan 50 jaar met duizenden mensen de vredesweek.

*Ook dit jaar zullen van **14 t/m 22 september 2024** honderden lokale activiteiten samenkomen met een gemeenschappelijk doel: vrede. Vrede komt natuurlijk niet vanzelf, daar moet je aan werken, met elkaar. Daarom is het thema dit jaar: Samen voor Vrede. Nu!*

Wat is de Vredesweek?

Vrede lijkt vanzelfsprekend, maar de realiteit is anders. Het vereist voortdurende aandacht, vooral in een tijd van toenemende onverdraagzaamheid in onze eigen samenleving en onophoudelijk geweld elders. Gelukkig gebeurt er al iets aan.

Veel mensen verlangen naar contact met buurtgenoten die tot nu toe een vreemde voor ze zijn. Of willen vredesactivisten ver weg graag een hart onder de riem steken door ze een bemoedigende en hoopgevende boodschap te sturen. Als je goed om je heen kijkt zie je dat op veel plekken moedige mensen die zich met vallen en weer opstaan blijven inzetten voor vrede.

Tijdens de nationale Vredesweek, dé actieweek voor vrede van PAX, laten we al meer dan 50 jaar samen met duizenden mensen zien dat het ook anders kan. In onze eigen straat en buurt. Samen met scholen en studieverenigingen, boekhandels, bibliotheken en gemeenten zetten we vrede op de kaart. In het hele land worden er honderden activiteiten georganiseerd: van filmavonden tot festivals, van maaltijden tot masterclasses, van vieringen tot debatten. Doe je met ons mee?!

We laten ons in ons vredeswerk leiden door menselijke waardigheid en solidariteit. Elk mens heeft recht op een menswaardig bestaan, ongeacht zijn overtuiging, herkomst of geaardheid. Dat recht is universeel en onaantastbaar. Het vormt de basis voor onze benadering die zich kenmerkt door gelijkwaardigheid, waarbij het essentieel en mogelijk is om vredeskrachten te bundelen en niemand achter te laten. Dat veronderstelt ook solidariteit. Mensen zijn immers met elkaar verbonden en op elkaar aangewezen.

Duik dieper in de urgentie van vrede en gerechtigheid. Kijkend naar de wereld om ons heen is de roep om verandering luider dan ooit tevoren. We verkennen de uitdagingen waarmee we worden geconfronteerd, en de mogelijkheden voor positieve acties. Ontdek hoe we, geleid door menselijke waardigheid en solidariteit, een pad naar vrede kunnen banen, zelfs te midden van de meest turbulente tijden.

Meer informatie: www.paxvoorvrede.nl/vredesweek

E-mail: info@paxvoorvrede.nl Tel: 030 - 233 33 46

Bankrekeningnummer van PAX voor donaties:
NL03 TRIO 0390 5150 00

75 JAAR JUSTITIEPASTORAAT

'Een mens is meer dan zijn delict'

Hieronder een interview met *mr. Ryan van Eijk*, hoofdaalmoezenier bij de Dienst Geestelijke Verzorging van het ministerie van Justitie en Veiligheid, zoals gepubliceerd in het Katholiek Nieuwsblad (11 juni 2024). Tevens geven wij informatie over de *Stichting Eprafas*, die Nederlanders steunt die vast zitten in buitenlandse gevangenissen. Ook bevelen we twee zeer lezenswaardige boeken aan van *Margreet Sanders*. Ryan van Eijk promoveerde in 2013 op het proefschrift *Menselijke waardigheid tijdens detentie; een onderzoek naar de taak van de justitiepastor*. In 2017 werd hij tot diaken gewijd in de abdijkerk van Rolduc.

Wat is het 'nut' van het justitiepastoraat? Wat zijn de kerndoelen gedurende zijn 75-jarige geschiedenis?

"Sinds de begindagen van het christendom behoort gevangenenbezoek tot de opdracht van christendom en Kerk", zegt Van Eijk. "Het is een bijbels werk van barmhartigheid (Mt. 25). Justitiepastoraat is een uiting van liefde en aandacht voor de naaste, een opdracht voor iedere christen. Juist zij die kwetsbaar zijn of misstappen hebben begaan, hebben immers vanuit het Evangelie gezien behoefte aan aandacht en liefde. Mattheüs 25 zegt opmerkelijk genoeg dat Gods liefde overigens niet alleen te brengen is naar de gevangenis, maar dat Christus zelf in de gevangenis is te vinden. Deze opdracht brengt het justitiepastoraat al eeuwenlang tot uiting. Door gevangenen te bezoeken, catechese aan te bieden, gevangenen geestelijk en materieel te ondersteunen waar mogelijk en nodig, en door liturgische vieringen of rituele momenten aan te bieden. Daarnaast is door gelovigen altijd gezocht naar wegen en kansen om straffen zo humaan mogelijk te laten zijn. Het justitiepastoraat heeft in deze

traditie dan ook altijd twee doelen gehad: de zorg voor en om gedetineerden – want een mens is meer dan zijn delict – en bijdragen aan een humaan strafstelsel."

Tot in hoeverre heeft het justitiepastoraat impact gehad op gedragsverandering bij gedetineerden?

"Dat is een moeilijk te beantwoorden vraag, want ons contact met gedetineerden reikt meestal maar tot de gevangenispoort. Tegelijk ervaren we in de gevangenis dat de meeste gedetineerden contact zoeken en het contact met de pastores ook waarderen. We bieden een plek voor rust, bezinning en gebed aan ieder die dat wil.

Wat daarvan buiten en in vrijheid overblijft, is niet aan ons. Het justitiepastoraat probeert enkel iets van Gods liefde en barmhartigheid te laten ervaren; wat uit dat zaadje uiteindelijk groeit is niet aan ons. We kunnen daarin slechts tijdelijk helpen en ondersteunen."

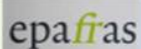
Waarom vindt het justitiepastoraat het belangrijk dat parochies aandacht besteden aan de Dag van de Gevangenen (zondag 13 oktober)?

"Omdat aandacht en zorg voor gevangenen tot de kern van het christendom behoort. Christus stierf zelfs tussen twee misdadigers, en zei tegen een van hen dat ze elkaar dezelfde dag nog in het paradijs zouden zien. Maar dat is natuurlijk niet het enige. Misdaad, straf en gevangenschap zijn een zaak van de hele samenleving, ook van de kerkgemeenschap.

We kunnen mensen straffen door ze achter muren op te sluiten, maar de meesten komen ooit weer buiten. Dat schept naar beide kanten verwachtingen en verplichtingen. Het christendom gelooft in bekering: ieder mens, ook een gevangene, kan een heilige worden. Aandacht voor dader en slachtoffer moeten daarom hand in hand gaan.

Iedere gevangene heeft bovendien familie, ouders, kinderen die ook getroffen zijn. Een succesvolle terugkeer is de verantwoordelijkheid van de terugkerende gevangene, maar een goede opvang is aan de ontvangende samenleving. Als plaatselijke geloofsgemeenschap hebben we

daarin dus een christelijk taak en verantwoording. Tijdens en na de straf. Aandacht voor de gevangene laat zien of we daadwerkelijk durven geloven in God, in mensen en vooral in hun mogelijkheid tot verandering ten goede."

Epafras steunt Nederlanders die vast zitten in buitenlandse gevangenissen. Vanuit de overtuiging dat ieder mens waardevol is, laten wij niemand zitten.

Wij luisteren naar de verhalen van Nederlandse gedetineerden. Hun verdriet, hun hoop. Hun levens. We helpen als zij hun hand uitsteken.

Soms is onze hulp praktisch. Het geven van medicijnen, omdat gedetineerden die zelf niet krijgen. Of een telefoontje naar familieleden, omdat er geen geld is om zelf te bellen. En we geven ook geestelijke steun. Daar zijn we tenslotte professionele geestelijke verzorgers voor.

We staan stil bij belangrijke levensvragen. Hoe je je leven weer op de rit kunt krijgen. Hoe je omgaat met schuld en verantwoordelijkheid. Met een gemiste kans en een

nieuwe. Zo helpen we Nederlanders met de voorbereiding op hun terugkeer. Daarom bezoeken onze professionele geestelijk verzorgers sinds 1984 gevangenen – van Peru tot Japan.

En we doen meer. Vier keer per jaar ontvangen gedetineerden het tijdschrift *Comeback*. Met nieuws, juridische informatie en geloof en mentale kracht. En gedetineerden schrijven brieven en vrijwilligers van Epafras schrijven terug. En we zorgen samen met *Gevangenzorg Nederland* dat kinderen van gevangenen in het buitenland een verjaardagscadeau krijgen. Zo maken we de zware tijd in detentie iets lichter.

Bron tekst en meer informatie: www.epafras.nl/over-ons/

Margreet Sanders (1963) is theoloog en werkt al meer dan dertig jaar in diverse pastorale settings. Momenteel werkt zij in een vrouwengevangenis. Daarvoor heeft zij gewerkt als geestelijk verzorger in een jeugdgevangenis. Aldaar tekent ze de verhalen op van de jongeren die ze begeleidt. Ze zijn soms geknakt en desperaat, gelaten en onverschillig, maar vaker nog zachtaardig en op zoek naar zin en betekenis. Aansluitend op de openhartige gesprekken met deze jonge veroordeelden laat Sanders meer dan twintig psychologen, pedagogen, juristen, pastores, psychiaters en anderen die betrokken zijn bij het gevangeniswezen, op de verhalen reflecteren.

Boek: Voor God kom ik mijn cel uit. EAN 9789089724380 (2023)

Margreet heeft ook een boek geschreven over een vrouwengevangenis. In dit boek staan 42 verhalen – van vrouwen kort of langer in detentie – opgetekend. Het zijn vrouwen met kinderen, een partner en ouders. Over deze relaties gaat het boek. Vrouwen die de auteur ontmoet op de gang, in de deuropening, op de luchtplaats of in hun cel, in de Bijbel- gespreksgroepen en bij de vieringen. Veel verhalen gaan over opnieuw beginnen. Over hoe gedetineerde vrouwen op hun eigen bijzondere manier zin geven aan hun leven. Welke vragen ze stellen. De antwoorden die ze geven. De manier waarop ze zichzelf staande houden.

Boek: In de gevangenis wil je God. ISBN 9789493279711 (2024)

Een herinnering aan dominicaan en kerklieddichter Henk Jongerius

Op 23 april jl. is dominicaan en lieddichter Henk Jongerius in Huissen overleden. Hij is 82 jaar geworden. In onze vieringen is hij vooral bekend van sommige liederen uit de 'rode liedbundel', bv. het prachtige lied nummer 644. Hij is van grote betekenis geweest voor het dominicanen klooster en leerhuis in Huissen.

Henk werd op 7 december 1941 geboren in Utrecht in een gelovig gezin. In 1959 trad hij toe tot de orde der predikheren – de dominicanen – en in 1966 werd hij tot priester gewijd. Vanaf 1967 woonde hij in het klooster in Huissen, waar hij niet alleen zelf thuis was, maar die plek ook tot een huis voor velen maakte. Hij was een met hoofd, hart en handen toegewijde man aan de gemeenschap die hij diende. Naast het werk voor het klooster begeleidde hij leerhuizen en tevens bijeenkomsten over dienend leiderschap. Hij inspireerde bezoekers en gasten met zijn warme aanwezigheid en had altijd een woord dat je optilde.

In de *In Memoriam* tekst van de gemeenschap dominicanenklooster Huissen herdenken zij Henk Jongerius met een tekst waaruit blijkt hoeveel Henk voor hen betekend heeft:

Sinds 1967 woonde Henk in het klooster in Huissen, waar hij vele jaren prior van de community was en een essentiële rol vervulde. Hij was actief betrokken bij toerusting, vorming en liturgie gedurende vele jaren. Tot aan zijn einde begeleidde hij een Bijbels leerhuis in Huissen en Utrecht, evenals een retraite over dienend leiderschap. Henk heeft een belangrijke rol gespeeld in het vormgeven van de liturgische vieringen in het klooster. Zijn betrokkenheid bij de activiteiten in het klooster en zijn gastvrijheid naar gasten toe was erg groot. Henk heeft een omvangrijk oeuvre nagelaten, bestaande uit talloze liturgische liederen, gedichten, gebeden, artikelen, boeken en online retraites.

Helaas lukte het ondanks alle inspanningen niet om van Huissen weer een groeiplek voor een nieuwe generatie dominicanen te maken. Henk leed daar zeer onder. Het bleek een te grote klus om de oprechte en grote idealen van verschillende generaties en karakters samen te laten gaan. Maar Henk bleef in Huissen voorgaan en doorgaan, omringd door mensen die hem liefhadden en ondersteunden, zoals zijn toegewijde medebroeder Paul en de vele medewerkers en vrijwilligers die vaak ook tientallen jaren met hem hebben opgetrokken. Henk bleef leven van de verwondering, ook in en door zijn ziekte. Hij leefde van steeds weer nieuwe ontdekkingen op het snijvlak van Woord, gebed, stilte en gezang waarin hij zowel de mens als God ontmoette. Van die verwondering bleef hij uitdelen.

Met het overlijden van Henk komt er een definitief einde aan de gemeenschap van de dominicanen in Huissen. Daarmee komt een lang tijdperk ten einde van dominicaanse aanwezigheid in Huissen die in 1858 begon. Wat blijft, is een huis waar mensen welkom zijn, rust vinden, geïnspireerd worden en Geestkracht ervaren op de weg voorwaarts. Henks nalatenschap zal daarin door blijven klinken.

Bronnen: www.kn.nl/in-memoriam/in-memoriam-henk-jongerius en blog.kloosterhuissen.nl/in-memoriam/

Concerten in de Boom- en Vincentiuskerk

Orgelconcerten in de Boomkerk ter gelegenheid van 250 jaar Hilgersorgel

In 2024 bestaat het prachtige Hilgersorgel 250 jaar. Het orgel is gebouwd in 1774 voor een grotere schuilkerk (Boompje) in Amsterdam en mee verhuisd naar de Nieuwe Boomkerk aan de Admiraal de Ruijterweg.

September wordt een speciale maand voor het Hilgersorgel.

Hou de agenda van de kerk in de gaten!

Vanaf zaterdag 23 maart tot eind oktober komen er orgel-bespeelingen, van **15.30 tot 16.00 u**, op de 4e zaterdag van de maand tijdens de openstelling van de kerk.

De volgende concerten zijn op zaterdag:

27 juli; organist is **Bart Klijnsmit**, en op

24 augustus; organist is **Gert Jan Velders**, en op

28 september; organist nog niet bekend

Vrienden van Vincent - concerten in de Vincentiuskerk

Dit voorjaar hebben we drie bijzondere concerten gehad. Pianiste Kaoru Iwamura speelde prachtige klassieke werken met een persoonlijk verhaal. Haar vertolking van Clara Schumann was indrukwekkend, en haar Chopin was duister en gevoelvol. Blue Dog speelde met Thomas Jaspers een heel ander soort concert, met muziek over mens en planeet, zang en improvisatie.

Frederic Voorn speelde in februari een concert, voor een goed gevulde zaal. Iets wat dit jaar voor alle drie de concerten gold! Hij had onder andere een eigen compositie meegenomen. Daar heeft hij er meer van, dus komt hij op **6 oktober** terug naar de Vincentiuskerk voor het eerste concert van het najaar. U bent alvast van harte uitgenodigd!

Tot 6 oktober !! Aanvang: 13.30 uur

Na 6 oktober is het volgende concert op **10 november**. Spirit Sugar komt dan weer spelen. Voor 15 december zijn we nog met artiesten in gesprek, maar het wordt een concert met een kerst-randje.

Reserveren kan via vvvconcert@gmail.com, maar u kunt ook gewoon aan de deur komen. De concerten worden mogelijk gemaakt door uw donaties. Tot nu toe komen we toe met uw vrijwillige bijdragen, en dat kunnen we ook de rest van het jaar blijven doen. We vragen om 10 à 20 euro, naar draagkracht, en geheel vrijwillig, want het is belangrijk dat de concerten voor iedereen toegankelijk blijven. Zie ik u weer terug in het najaar?

Matthias

VIERINGEN

aanvang vieringen: Boomkerk om 9.30 uur, overige kerken om 11.00 uur, tenzij anders aangegeven

Kerk

Voorganger

Soort viering

zondag 7 juli, Veertiende Zondag door het jaar

Boomkerk	één van de paters Salesianen	eucharistieviering
Augustinuskerk	één van de paters Salesianen	eucharistieviering
Vincentiuskerk	dr. Alfons Jaakke pr	eucharistieviering

zondag 14 juli, Vijftiende Zondag door het jaar

Boomkerk	één van de paters Salesianen	eucharistieviering
Augustinuskerk	dr. Alfons Jaakke pr	eucharistieviering
Vincentiuskerk	pater Henk Janssen wp	eucharistieviering, <i>met Vincentiuskoor</i>

zondag 21 juli, Zestiende Zondag door het jaar

Boomkerk	één van de paters Salesianen	eucharistieviering
Augustinuskerk	pater Paul Clement osa	eucharistieviering
Vincentiuskerk	pater Frans Mulders, sma	eucharistieviering

zondag 28 juli, Zeventiende Zondag door het jaar

Boomkerk	pater Henk Janssen wp	eucharistieviering
Augustinuskerk	pater Frans Gerritsma ofm	eucharistieviering
Vincentiuskerk	pater Gerard Noom sma	eucharistieviering

zondag 4 augustus, Achttiende Zondag door het jaar

Boomkerk	één van de paters Salesianen	eucharistieviering
Augustinuskerk	pater Henk Janssen wp	eucharistieviering
Vincentiuskerk	pater Frans Mulders, sma	eucharistieviering

zondag 11 augustus, Negentiende Zondag door het jaar

Boomkerk	één van de paters Salesianen	eucharistieviering
Augustinuskerk	één van de paters Salesianen	eucharistieviering
Vincentiuskerk	één van de paters Salesianen	eucharistieviering

zondag 18 augustus, Twintigste Zondag door het jaar

Boomkerk	één van de paters Salesianen	eucharistieviering
Augustinuskerk	pater Paul Clement osa	eucharistieviering
Vincentiuskerk	pater Frans Mulders, sma	eucharistieviering, <i>met Vincentiuskoor</i>

zondag 25 augustus, Eenentwintigste Zondag door het jaar

Boomkerk	pater Henk Janssen wp	eucharistieviering, <i>met Franciscuskoor</i>
Augustinuskerk	pater Frans Gerritsma ofm	eucharistieviering
Vincentiuskerk	pater Gerard Noom sma	eucharistieviering

zondag 1 september, Tweëntwintigste Zondag door het jaar

Boomkerk	één van de paters Salesianen	eucharistieviering
Augustinuskerk	pater Henk Janssen wp	eucharistieviering
Vincentiuskerk	pastor Uschi Janssen	WoCo-viering

Kerk

Voorganger

Soort viering

zondag 8 september, Drieëntwintigste zondag door het jaar

Boomkerk	één van de paters Salesianen	eucharistieviering
Augustinuskerk	één van de paters Salesianen	eucharistieviering
Vincentiuskerk	pater Henk Janssen wp	eucharistieviering

zondag 15 september, Vierentwintigste Zondag door het jaar

Boomkerk	één van de paters Salesianen	eucharistieviering, <i>met Franciscuskoor</i>
Augustinuskerk	pater Rob Hoogenboom ofm	eucharistieviering
Vincentiuskerk	pater Frans Mulders sma	eucharistieviering

zondag 22 september, Vijfentwintigste Zondag door het jaar

Boomkerk	pater Henk Janssen wp	eucharistieviering
Augustinuskerk	pater Frans Gerritsma ofm	eucharistieviering
Vincentiuskerk	pater Gerard Noom sma	eucharistieviering, <i>Vincentiusfeest</i>

zondag 29 september, Zesentwintigste zondag door het jaar

Boomkerk	pater Henk Janssen wp	eucharistieviering
Augustinuskerk	pater Paul Clement osa	eucharistieviering
Vincentiuskerk	pater Gerard Noom sma	eucharistieviering

zondag 6 oktober, Zevenentwintigste Zondag door het jaar

Boomkerk	één van de paters Salesianen	eucharistieviering
Augustinuskerk	pater Henk Janssen wp	eucharistieviering
Vincentiuskerk	voorganger nog niet bekend	eucharistieviering

zondag 13 oktober, Achtentwintigste Zondag door het jaar

Boomkerk	één van de paters Salesianen	eucharistieviering
Augustinuskerk	dr. Alfons Jaakke pr	eucharistieviering
Vincentiuskerk	pater Henk Janssen wp	eucharistieviering

OPBRENGST VASTENAKTIE (collecte in onze kerken) voor o.a. waterpunten en gemeenschappelijke tuinen in Zimbabwe is € 654,30. Hartelijk dank voor uw betrokkenheid!

De redactie wenst alle parochianen of u wel of niet op vakantie gaat: zonnige en fijne dagen!

Vieringen op weekdays:

Boomkerk, weekvieringen in de kapel, ingang Van Gentstraat 21

dinsdag	15.00 uur, Rozenkransgebed
woensdag en vrijdag	9.30 uur, eucharistieviering
woensdag na de viering:	uitstelling H. Sacrament (tot 10.30 uur)

Na de eucharistievieringen is er koffie en thee!

Augustinuskerk:

donderdag	10.00 uur, morgengebed
donderdag 1x/maand	11.00 uur, oecumenische viering, op 18 juli, 15 aug en 19 sept. Inloop 10.30 u

Vincentiuskerk:

donderdag	16.00-18.00 uur, stille aanbidding door de Zusters ssps <i>U kunt dan ook uw intenties opgeven!</i>
-----------	--

Vieringen Parochie Nossa Senhora de Fátima (Portugeestalige parochie)

Boomkerk

zondag	11.30 uur, eucharistieviering 13.00 uur, Rozenkransgebed door het Maria Legioen
dinsdag	19.00 uur, Rozenkransgebed (mannen), in de kapel
woensdag	19.00 uur, Rozenkransgebed (Charismatische groep), 's zomers in de kerk, 's winters in de kapel, 19.30 uur, aansluitend gebedsviering

Spreekuren pastor:

Pastor Andy Jebarus sdb (salesiaan): ná de eucharistieviering in de Boom op woensdag of vrijdag kan met de pastor een afspraak voor een persoonlijk gesprek gemaakt worden. De pastor is op woensdag en vrijdag van 9.00-12.00 uur in de Boom/pastorie aanwezig. Ook kan pastor Andy worden gebeld voor een afspraak; zijn telefoonnummer is 06 26 84 13 41.

TERUGBLIK OP DE 4 MEI HERDENKING IN DE AUGUSTINUSKERK

Ook dit jaar is voor het voorprogramma gebruik gemaakt van de Augustinuskerk

De prachtige muziek werd verzorgd door de cellist **Quasi Naim**, die een jaar geleden uit Syrië is gevlucht en in het AZC woont.

Koro, het buurtkoor uit de Hudsonhof, heeft à capella een aantal liederen gezongen.

Drie kinderen van de **Joop Westerweel-school** hebben een gedicht voorgelezen.

Spreker was dit jaar **Bram van Ojik**, voormalig kamerlid, wonend in de Baarsjes.

Tevens werd er een videofilm vertoond over **Cornelis Roos**, een politieagent, die in de Baarsjes woonde en heeft meegewerkt aan de aanslag op het bevolkingsregister. Hij is in 1943 gefusilleerd.

De belangstelling voor dit vóórprogramma was bijzonder groot. Er waren ongeveer 145 mensen aanwezig.

Leo Fijen is bekend van zijn boeken en televisie-programma's over kerken en kloosters. Plekken die hij zelf ook frequent bezoekt. De inspiratie die hij daar opdoet deelt hij hier graag met u.

AANGERAAKT

In de duinen van Egmond aan Zee ligt een akker met een geneeskrachtige bron. Daar worden in de zomer de mooiste vieringen gehouden, ter herinnering aan Adelbert. Samen met Bonifatius en Willibrord kwam hij aan land om in onze streken het christendom te brengen. Adelbert ging op weg, als een pelgrim, zoals wij met velen er in de zomer op uit trekken. Waar Bonifatius en Willibrord verder trokken, bleef Adelbert hangen in de regio van de duinen. De reden was simpel. Een duinbewoner met de naam Eggo ontfermde zich over Adelbert. Hij verleende gastvrijheid en sloot vriendschap. Wie je ook bent en waar je ook naartoe gaat, vergeet nooit deze les: voordat je op weg gaat en voordat je over het geloof wilt praten, wees gastvrij en sluit vriendschap. Gastvrijheid en vriendschap gaan vooraf aan het delen van je geloof en aan het op pad gaan als pelgrim. En dan is er nog een andere dimensie van de pelgrimage. Dat leerde ik van twee mensen die zijn opgestaan in hun leven. Ze waren verslaafd, dakloos, bodemloos en grenzeloos. Ze deden alles wat God verboden had. En toch kregen ze een nieuwe kans op de weg van het leven. Ze bestaan echt en hebben namen van deze tijd, Stephanie-Joy en Martinus. Beiden hebben hun leven omgekeerd en zijn opgestaan. Ook hier was de reden eenvoudig. Omdat er die ene mens was die hen aanraakte en hun nabij was met steeds weer die vraag: wil je opstaan en me volgen? Als je op weg gaat deze zomer, kun je niet zonder mensen die aandacht voor je hebben en je zelfs aanraken om je de hand te reiken. Sluit vriendschap, koester de gastvrijheid en laat je aanraken, dan kan het gebeuren dat je deze zomer op weg gaat en thuiskomt bij je naaste, bij God en bij jezelf. ■

*Wil je opstaan en
me volgen?*

TERUGBLIK BEDEVAART NAAR BANNEUX

Op 25 mei ben ik voor het eerst meegegaan op bedevaart naar Banneux. Een bus vol mensen met heel veel zin en met een goed humeur, vertrok vanuit Pauluskerk, 's ochtends om 8 uur. Een groep bestaande uit parochianen uit diverse kerken in Amsterdam West. Onderweg werden wij goed verzorgd door de twee lieve reisleiders en de buschauffeur. We kregen een lekker ontbijtpakket en na een rit van drie uur kwamen wij in Banneux aan, een plaats tussen de groene heuvels, in de Belgische Ardennen in de provincie Luik.

Het Mariabedevaartsoord van Banneux ontstond nadat in de wintermaanden van 1933 de maagd Maria aan het elfjarige meisje Mariette Bèco acht keer verscheen. Maria noemde zichzelf 'De Maagd der Armen' en toonde aan Mariette een bron, die voorbestemd is 'voor alle naties... en voor de zieken'.

Ook vroeg zij om een kapel te bouwen; deze werd nog in hetzelfde jaar op de plaats van de Maria-verschijningen in de voortuin van het huis van de familie Bèco gebouwd en ingezegend. Vanaf 1948 bouwde men aan een basiliek. Banneux is inmiddels uitgegroeid tot een drukbezocht bedevaartsoord.

Bij aankomst werd eerst een leuke groepsfoto gemaakt. Daarna gingen we door het toegangshek, waar een groot beeld van Maria, Onze-Lieve-Vrouw van Banneux staat, alsof zij ons persoonlijk welkom heette. Het voelde als een kleine Lourdes.

Wij hebben als groep de Kruisweg in de buitenlucht gelopen. De veertien staties zijn te vinden op een

pad in het bos, vol met prachtige hoge dennenbomen. Pater Andy las bij elke statie een tekst voor. De rust, de natuur en de reflecterende woorden voelden als een mooi begin van de dag in Banneux. Gelukkig hebben we geen regen gehad.

Na de lunch zijn pater Andy en pater Simon voorgedaan in de Eucharistieviering in de basiliek met muziekbegeleiding door Hans met de gitaar. De speciale zegen en het samenzijn, samen de mis vieren, samen bidden, gaf je extra kracht en een versterkt gevoel van verbondenheid met elkaar. Later zijn we naar de grot gegaan. Daar waar de bron zich bevindt, waar Maria aan Mariette zich getoond heeft, hebben wij ons om 15.00 uur verzameld en de rozenkrans gebeden. Een mooie afsluiting van de activiteiten in Banneux. Wij hebben nog even tijd gehad om nog een groepsfoto te maken, en natuurlijk de flessen met water uit de bron te vullen om mee naar huis te nemen.

Daarna vertrokken wij met de bus naar Aken voor een voortreffelijk diner met buffet, om 18.00 uur vertrokken we weer huiswaarts en zijn we veilig terug naar Amsterdam gereden.

De mooie reacties die ik er over heb gehoord omschrijven de sfeer van die dag: "De Kruisweg, de Heilige Mis en daarna de rozenkrans bidden in de buitenlucht bij de grot waar Maria was verschenen, het waren indrukwekkende en emotionele momenten", "prachtige dag", "voor herhaling vatbaar", "geweldig!"

Natalia Torrella

2e sessie Synodale Vergadering in Rome

De tweede sessie van de 'XVI gewone algemene vergadering van de bisschoppensynode', zoals de Synode over Synodaliteit formeel heet, duurt **van 2-27 oktober 2024**. Nadat alle gespreksverslagen uit de hele wereld zijn verzameld en een werkdocument is opgesteld, dat structuur geeft aan de voortgaande synode, komen eind september 2024 alle synodedeelnemers weer in Rome bij elkaar.

De Nederlandse bisschoppen hebben 15 mei jl. in samenspraak met de Landelijke Werkgroep Synodaliteit vier samenvattingen van verslagen van synodale gesprekken naar Rome gestuurd. Hieronder treft u een korte samenvatting hiervan aan.

Inleiding

In de zeven Nederlandse bisdommen werden het afgelopen jaar gesprekken gevoerd met religieuze, katholieke maatschappelijke organisaties en katholieke lekenbewegingen.

De Landelijke Werkgroep Synodaliteit gaf ter bespreking voor alle gespreksbijeenkomsten vier thema's mee: verdieping van ons gedoopt-zijn als basis voor ons Kerk-zijn, vorming in een missionaire Kerk, deelname aan een verwelkomende Kerk, vrouwen in het leven en de zending van de Kerk.

De synodegesprekken in de zeven bisdommen wierpen veel vruchten af. Ca. 1750 gelovigen namen deel aan de gesprekken. De deelnemers waren gevarieerd in samenstelling, mannen en vrouwen, jongeren en ouderen, leken en gewijde bedienaren, religieuzen, migranten, enz.

Verdieping van gedoopt-zijn als basis voor ons Kerk-zijn

Groeiproces

We zien bij veel gespreksdeelnemers dat het doopsel een begin is van een groeiproces in geloof en in kerkelijke betrokkenheid. Door het geloofsgesprek ontdekken ze vaak pas dat het doopsel een fundament is van hun bestaan. Het doopsel krijg je: een van God gegeven sacrament. Meerdere gespreksdeelnemers gaven aan blij te zijn de Kerk als anker in het leven te hebben gevonden.

Uitdelen

Met het doopsel wordt de gedoopte een nieuwe mens, wat ook in het persoonlijke leven duidelijk mag worden. Meerdere gespreksdeelnemers gaven aan hoe belangrijk hun geloof is voor het hele levensbestaan. Ze willen de vreugde van het geloof uitstralen naar anderen, juist omdat het zoveel voor henzelf betekent. Ze vinden het belangrijk om naar buiten te treden om te laten zien dat men trots is op het geloof en men de vreugde en de blijdschap daarvan wil laten zien en uitdelen.

Verbinding

Verbinding tussen het doopsel en de geloofs-gemeenschap kan op meerdere momenten en manieren worden gelegd en gevoeld. De synodale gesprekken bevestigen dat verbondenheid essentieel is: voor gelovigen onderling die soms veel van elkaar verschillen; tussen clerus en volk; tussen mannen en vrouwen; tussen mensen van verschillende culturen en leeftijden.

Vorming in een missionaire Kerk

Vorming

In bijeenkomsten willen gelovigen elkaar kunnen ontmoeten en over geloof kunnen spreken en saamhorigheid ervaren. Daarbij is de basishouding van luisteren van belang om open te staan voor elkaar, elkaars verhalen te horen en ruimte te maken voor de stem van de Geest. Om het besef van het gedoopt zijn te verdiepen en de doop te ervaren als begin van een nieuw leven met Christus in de gemeenschap van de Kerk, is een doorgaande en motiverende catechese nodig. Er is behoefte aan vorming door verschillende werkvormen.

Medebetrokkenheid

Er blijkt bij veel gespreksdeelnemers een grote wens tot *medebetrokkenheid* bij het doorgeven van het geloof.

Doorgeven

Het doorgeven en getuigen van het geloof was vroeger een grotere vanzelfsprekendheid dan nu. Geloof is genade en een geschenk. Dat kun je niet zomaar overdragen. Waarom geloof wel of niet overgedragen wordt, hangt van vele factoren af, zoals tijdgeest, beleving, uitleg, persoonlijkheid, omgeving etc. Bij het overdragen van geloof wordt door de meeste gespreksdeelnemers de gemeenschap als belangrijk ervaren, als thuishaven. Deze interne verbondenheid tussen gelovigen kan een waardevolle eigenschap zijn als geprobeerd wordt een brug te slaan naar mensen die (nog) niet verbonden zijn met de Kerk.

Plaatsen

Vorming van een missionaire Kerk gebeurt op verschillende plaatsen. Daarbij is uitnodigende positieve communicatie, vooral ook via social media, belangrijk om vindbaar te zijn. Sommige gespreksdeelnemers geven aan dat ze plaatsen missen waar je mensen gemakkelijk mee naar toe kunt nemen, waar mensen kunnen groeien in geloof, eenvoudig en laagdrempelig.

Daden

In een aantal gesprekken kwam naar voren dat missionair zijn ook wil zeggen dat je in je daden klaar staat voor mensen in je omgeving en hen steunt en bevestiging geeft. In een samenleving waarin contacten vaak vluchtig zijn, hebben parochie en caritas een verbindende taak. Krimp kan een uitdaging zijn om authentiek te worden. Theologie en moraal zijn belangrijk, maar er is meer dan dat. Meerdere gespreksdeelnemers geven aan dat verkondiging meer spreekt vanuit liefdevolle daden dan vanuit woorden.

Deelname aan een verwelkomende Kerk

Houding

Een verwelkomende Kerk kun je herkennen aan de houding van de gelovigen die er kerken en de sfeer die er heerst. Veel gespreksdeelnemers vinden dat de Kerk er voor iedereen moet zijn en halen de woorden van paus Franciscus aan: 'Para Todos!' Men ervaart een spanning tussen de gedeelde wens een gastvrije en verwelkomende gemeenschap te zijn en de kerkelijke regels en morele standpunten, met name inzake seksuele diversiteit. Als iedereen bij God welkom is, moet dat gevolgen hebben voor kerkelijke regels, zo

wordt gesteld. De paus roept op tot een open gesprek, ook over ingewikkelde onderwerpen, maar die ruimte wordt door een aantal gespreksdeelnemers niet gevoeld. Het gaat niet om discussie, maar om dialoog.

Bijzondere groepen

In de gesprekken worden groepen genoemd die volgens een aantal gespreksdeelnemers bijzondere aandacht behoeven: migranten, jongeren, mensen van de LHBTIQA+gemeenschap en gescheiden mensen, kwetsbaren in de samenleving.

Herkenbaarheid

De rijkdom van het geloof kun je het beste laten zien op een manier die herkenbaar is voor een breder gehoor van alle leeftijden. Durven te laten zien wat je raakt en daarover durven te praten hoort bij een verwelkomende Kerk.

Vrouwen in het leven en de zending van de Kerk

Ruimte

Het verlangen bij te dragen aan de missie van de Kerk en de ruimte en de mogelijkheden daartoe krijgen, overheerst in de gesprekken over de positie van de vrouw in de Kerk. Er is een verlangen dat vrouwen geaccepteerd worden in alle posities. Men wijst er daarbij op dat mannen en vrouwen elkaar aanvullen.

Uitwisseling

Meerdere gespreksdeelnemers pleiten voor meer uitwisseling tussen mannen en vrouwen, meer naar elkaar luisteren in vertrouwen en naar elkaar luisteren juist als mannen en vrouwen.

Gelijkwaardigheid

Mannen en vrouwen hebben gelijke waardigheid. Ze zijn geschapen naar het beeld van God. Meermaals wordt in de gesprekken opgeroepen gelijkwaardigheid te bevorderen.

Bij ieder afzonderlijk item hebben de bisschoppen een lijst van aanbevelingen gedaan om de gewenste verbeteringen in de praktijk te faciliteren.

Bron van deze tekst en meer informatie:

Downloads/20240515_1a-Synthese-synodale-gesprekken-Nederlandse-bisdommen-2024.pdf

Zie verder ook: *bisdomhaarlem-amsterdam.nl*

Zr. Zoë schrijft in deze column korte stukjes: gedeelde gedachten uit het leven gegrepen. Dat wat zij zoal meemaakt of ziet of wat haar bezig houdt.

Zr. Zoë is parochiaan en kerkt in de Vincentiuskerk.

Ze komt uit de Benedictijnse traditie. Zij is in 1993 in het benedictinessenklooster (Lioba) in Egmond ingetreden. In 1998 deed zij haar eeuwige professie aldaar en in 2011 kreeg zij vanuit Rome toestemming om buiten de slotmuren van het klooster te gaan werken.

In 2016 is zij als zuster overgegaan naar de Orde der gewijde maagden (Ordo Consecrationis Virginum). Hun werk bestaat voornamelijk binnen het apostolaat en het kerkgebeuren. Zij leven zelfstandig, en vallen onder de plaatselijke bisschop in hun bisdom. Zr. Zoë valt nu onder het bisdom Haarlem-Amsterdam.

Zij heeft gestudeerd aan het Titus Brandsma Instituut te Nijmegen voor geestelijke begeleiding/mystagogie.

Valt het u ook op?

We leven in een tijd waarin we veel te verwerken hebben: overal is er ellende in de wereld, mensen staan elkaar naar het leven, met de natuur gaat het niet goed, en misschien in ons eigen kleine leven hebben we ook te maken met verdrietige situaties.

Je zou er bijna moedeloos van worden...

Een beetje down loop ik door de straat, op weg om boodschappen te doen.

Op de terugweg zie ik ineens op het einde van de straat iets héél bijzonders: een moeder-spitsmuis met wel 6 kleine jonge muisjes die achter elkaar lopen, elkaars staartje vasthoudend tot aan de moeder.

Ik was helemaal vertederd en een glimlach verscheen op mijn lippen. Ze liepen hard, en eenmaal op hun bestemming aangekomen in een klein plantsoentje vlak bij (ik kon het goed zien) lieten de muisjes elkaar allemaal los en vlogen alle kanten op. Toen ik dichterbij kwam hadden ze zich al verstopt en was er geen muis of ritseling meer te bekennen.

Maar met een blij en getroost gemoed liep ik terug naar huis en dacht: ach lieve Heer wat hebt u veel geheimen verstopt in uw prachtige schepping. Geef mij scherpe ogen om ze steeds weer te herkennen. Zelfs zo'n klein muisje wist mij te verbinden met waar het werkelijk om gaat in het leven: nooit de moed opgeven, elkaar vast blijven houden zoals die kleine spitsmuisjes dat deden, wetend dat hun Moeder hen leiden zal.

Op God vertrouwen want echt...de wonderen zijn de wereld nog niet uit!

Foto: Geurt Mouthaan

Christine van Reeuwijk is chronisch ziek en observeert de wereld vanaf haar ziekbed.

DE TAAL VAN GODS VREDE

'S ijmetje van harte gefeliciteerd.' Ik hoor het de buurman van mijn oma decennia geleden nog zeggen, toen hij haar kwam condoleren met het verlies van mijn opa. Hij schudde haar de hand en keek haar met zijn verweerde gezicht bewogen aan. Hoewel hij zich versprak, kwamen zijn woorden recht uit zijn hart.

Al mijmerend over de komende Vredesweek moest ik hier ineens weer aan denken.

Vrede is meer dan de afwezigheid van oorlog en begint bij onszelf. Maar het lijkt soms wel alsof we in onze samenleving niet altijd meer weten wat we nog wel en niet mogen zeggen en dat we daarom maar niets meer tegen elkaar zeggen of elkaar juist steeds vaker kwetsen. Ik hoor het ook van veel jongeren met wie ik optrek. Soms gaan ze gebukt onder *influencers* die beweren dat alles maakbaar is en dat falen je eigen schuld is. *Influencers* die zelfs meisjes van elf, twaalf jaar oud, dure crèmes aansmeren om hun onzekerheid mee te camoufleren, maar ondertussen snakken ze enkel naar een woord van erkenning.

In het begin was het Woord en het Woord was God die je de taal van de vrede met jezelf en de ander leert verstaan. Wat zou er gebeuren als een complimentje van mond tot mond je huiskamer, klas, kantoor, sportschool of kerk door zou gaan? Wat zou dat met jonge meisjes doen, zou hun gezicht dan openspringen en dure crèmes overbodig maken? En wat zou dat doen met zoekende jongeren en met ons allemaal?

Ik bid dwars tegen alle onvrede in de wereld in dat de taal van Gods vrede steeds vaker zal klinken en wens u en jou van harte de oprechtheid van mijn oma's buurman toe. ■

Een complimentje
van mond tot mond

CHRISTENDOM EN SLAVERNIJ - TENTOONSTELLING

In het Museum Catharijneconvent in Utrecht is **29 juni t/m 22 september 2024** een tentoonstelling te zien over Christendom en Slavernij- een Nederlands verhaal. Aan de hand van historische bronnen, persoonlijke reflecties, onderbelichte perspectieven en hedendaagse kunst krijgt u inzicht in de vaak onbesproken relatie tussen het christendom en het Nederlandse slavernijverleden. Het christendom had een cruciale invloed op het denken over slavernij. Zowel de voor- als tegenargumenten werden uit de Bijbel gehaald.
Bron tekst en afbeeldingen: www.catharijneconvent.nl

Aelbert Cuyp (omgeving van), c. 1650-1655
Protestantse opperkoopman van de VOC met zijn vrouw
en een tot slaaf gemaakte bediende,
op de achtergrond Batavia en VOC-schepen
Rijksmuseum Amsterdam

Christendom, koopman en staat

Christendom en slavernij werpt nieuw licht op een complexe en beladen geschiedenis. De tentoonstelling bestrijkt alle gebieden waar Nederland in het koloniale verleden actief was. Het omspannt de periode van 1596 - het moment waarop voor het eerst een schip met slaafgemaakten aanmeerde in Middelburg – tot nu.

Nederlanders raakten letterlijk met de Bijbel in de hand betrokken bij slavernij. Op de schepen voeren koopmannen en predikanten samen uit om de dubbele boodschap van commercie en christendom te verspreiden. Dominees overzee kregen vaak een aantal tot slaafgemaakten ter beschikking, en kerken profiteerden van de welvaart die met slavernij werd verdiend.

Voors en tegens

Ondanks de dominante steun voor slavernij waren er in de Nederlandse koloniale periode ook altijd tegenstemmen. Welke argumenten gebruikten mensen om het christelijk geloof te verenigen met de uitbuiting van andere mensen, of zich daar juist tegen te verzetten? Waarom voelden sommige tot slaafgemaakten zich aangesproken door het christelijk geloof? Hoe verliep de interactie tussen de religies van de slaafgemaakten en het christendom van de Nederlanders? Welke rol speelden de kerken in de uiteindelijke afschaffing van slavernij? En hoe wordt er nu naar dit verleden gekeken?

Johann Valentin Haidt (1700-1780)
De Eerstelingen ca.1749
Unitätsarchiv van de Evangelische Brüder-Unität,
Herrnhut

Adres Museum Catharijneconvent:
Lange Nieuwstraat 38, Utrecht
Op maandag gesloten, behalve 1 juli ivm Ketikoti.
Tel: 030-2313835

Overleden: 29 mei 2024 Bernardus Franciscus Hoogewoonink, 89 jaar

60 jaar getrouwd:

60 jaar getrouwd !

Nelly en Hans Simis vierden op 20 juni jl. hun 60-jarig huwelijk. Zij zijn in 1964 getrouwd in de oude Augustinuskerk. Het is te veel om op te noemen wat deze twee steunpilaren deden en nog doen om onze kerk levendig te houden. Hierbij een kleine inzage: Nel is al jarenlang secretaresse in de Pastorie en regelt daar 3 ochtenden in de week de administratie, telefoon en andere veel voorkomende werkzaamheden. Hans was indertijd secretaris van het Parochiebestuur en nu nog altijd lid van het Pastoraal team, de Liturgiegroep, lector, cantor en regelt de voorgangers en organisten en mede de vele overige zaken die op zijn pad komen.

Wij, parochianen/kerkgangers van de Augustinuskerk, wensen jullie nog vele gelukkige jaren samen in een goede gezondheid! En dat we nog maar lang van jullie parochiewerk gebruik mogen maken....
Wij kunnen jullie niet missen !

Ria en Linda

Leesgroep in de Vincentiuskerk begint een nieuw seizoen

Hierbij een uitnodiging voor het volgende seizoen van de leesgroep Vincentiuskerk. We gaan lezen *Wat de liefde doet*, deel 2 van *Søren Kierkegaard*.

Hij schreef: "Wat is er ouder dan alles? De liefde. Wat kan je niet afgenomen worden terwijl het zelf alles neemt? De liefde. Wat kan je niet gegeven worden, terwijl het zelf alles geeft? De liefde. Wat houdt stand wanneer alles het begeeft? De liefde. Wat biedt troost wanneer het aan iedere troost ontbreekt? De liefde."

De bijeenkomsten worden gehouden op **maandagavond** op de volgende data: 7 oktober, 4 november en 2 december 2024 ; 6 januari, 3 februari, 3 maart en 7 april 2025.

Voor de eerste bijeenkomst op **maandag 7 oktober** lezen we de **pagina's 228 t/m 244**.

Locatie: Vincentiuskerk, Jacob van Lennepkade 211

Tijd: 19.30 uur

Begeleiding: pater Henk Janssen en Nagy Badir.

We hopen op jullie komst!

Met hartelijke groet, *Nagy Badir*

WAT DE LIEFDE DOET
Søren Kierkegaard

DIARION
PUBLISHERS

Bron foto: www.shelter-haarlem.nl

Volmaakte vrede

Vrede...
geen begin en geen eind
geeft zin, houdt je overeind

Vrede...
Rust van binnen
Hem beminnen

Vrede...
straalt van binnen naar buiten
"niet te stuiten"

Vrede...
geeft je een stralend gelaat
't is Hij die met je gaat

Vrede...
niet door mensen of dingen
Hij zal je omringen

Vrede...
kan alleen Hij je geven
Heer, hier is mijn leven!

Nathanya van Houten

ruimte voor adres:

Woont geadresseerde niet op dit adres of wilt u dit blad niet meer ontvangen, mailt u dit dan even aan: info@rkamsterdamwest.nl of belt u naar tel.nr. 020 682 49 27. Dank u wel.